

Reportage

+ 'Kom op Gijs! Je bent er bijna!' Noord-Hollands kampioenschap G-schaatsen toont bovenal de kernwaarden van het sporten

Frenk Klein Arfman

26-01-26, 17:45 | update: 26-01-26, 18:32

[Luisteren](#)

[Delen](#)

Bij het NK G-schaatsen wint iedereen. © UnitedPhotos/Elmer van der Marel

HAARLEM Zondag vond op de Ijsbaan Haarlem het Noord-Hollands Kampioenschap G-schaatsen plaats. De dik zestig deelnemers genoten volop en etaleerden bovenal de kernwaarden van de (amateur)sport: bewegen, plezier hebben en sociaal bijeen zijn.

Het is gezellig druk op en rondom de ijsbaan. De sfeer is vrolijk en enthousiast. Elke schaatser wordt door ouders, kennissen, vrienden maar ook door teamgenoten en zelfs door tegenstanders volop aangemoedigd. Het niveau van de schaatsers loopt fiks uiteen. Waar de een de 300 meter in 4,6 seconden volbrengt, doet een ander dat pas na ruim 3 minuten. Maar stuk voor stuk gaan ze juichend over de finish.

Winnen is vandaag van ondergeschikt belang. Het draait om plezier op hun eigen kampioenschap. Zelfs de omroeper past zich naadloos aan deze sfeer aan en schroomt niet om hier en daar een aanmoediging over de ijsbaan te laten galmen: „Ga door, Gijs! Je bent er bijna!”

'De een gaat voor de tijden, de ander voor het applaus' © UnitedPhotos/Elmer van der Marel

Floor wint altijd

Floor (21) heeft een rit gewonnen en er ook een verloren. Maar dat maakt haar weinig uit, vertelt moeder Femke. „Als je aan Floor vraagt of ze heeft gewonnen, dan heeft ze altijd gewonnen. Ze geniet vooral van het applaus en de aandacht.”

Ook Sietske is enthousiast. „Dit is een heel speciale dag. De sfeer is fantastisch en iedereen hoort erbij.” Ze is samen met haar dochter Elin (12) aanwezig om zoon Job (14) aan te moedigen.

Marjolein Lohman, coach van het team schaatsers van Stichting Aangepast Schaatsen Haarlem, vertelt dat dit Noord-Hollands kampioenschap op eigen initiatief is georganiseerd door enkele clubs. „Omdat er geen landelijke wedstrijden zijn voor mensen met een verstandelijke beperking. Terwijl dit voor hen een belangrijke dag is. Het niveau verschilt, maar dat maakt niet uit. De een gaat voor de tijd, de ander voor het applaus. En allemaal genieten ze ervan dat dit hun dag is.”

Floor en Job moedigen anderen aan tussen hun wedstrijden door. © UnitedPhotos/Elmer van der Marel

Diesel Kenzo

Kenzo van Veen (23) zit met het hoofd omlaag op een bankje in de hal van de ijsbaan. Maar hij heeft geen zin om wat vragen te beantwoorden, geeft hij aan. Kenzo wil niets zeggen. Een paar tellen later wappert hij echter met zijn handjes om aan te geven dat hij nu wel iets wil zeggen. Of hij goed geschaatst heeft tot dusverre? „Valt wel mee.” En vindt hij het leuk vandaag? „Gaat wel.” Hij is niet in vorm vandaag, legt hij uit. Een minuut later vertelt hij dat hij het toch wel heel leuk vindt vandaag, waarna hij zijn eigen naam in mijn kladblok noteert. Achter zijn naam tekent hij een hartje. Zijn moeder Horriah, die net wat te eten heeft gehaald in de kantine, slaat het lachend gade. „Kenzo is een diesel. Hij moet met alles op gang komen. Als het startschot klinkt en hij begint met schaatsen, doet hij dat bijna met tegenzin. Maar als hij dan een stukje onderweg is, begint hij er plezier in te krijgen. Je zag het net ook gebeuren, eerst wil hij niet praten, en even later wel.”

Hé opa!

Ze vindt dit kampioenschap belangrijk voor de G-schaatsers. „Ze voelen dit als iets heel serieus. Een dag waarop het alleen om hen draait en niet iets waar ze soms maar een beetje bijhangen. Kenzo geniet ook, alleen is hij wat stoïcijns en houdt wat afstand. Maar op zijn manier geniet hij volop.”

Zelfs het kantinepersoneel geniet vandaag. „Dit is altijd zo gezellig. Iedereen is vrolijk en enthousiast. We werken allemaal graag tijdens dit NK G-schaatsen.” Om aan te geven hoe anders het is dan al die andere dagen waarop schaatsers in het rond rijden, komt hij met een voorbeeld. „Vorig jaar was een jochie bezig met zijn rit toen hij zijn opa langs de kant zag staan. Hij stopte, reed naar de kant en viel hem in de armen terwijl hij 'Hé opa!' riep. Dat is toch prachtig?”

Regio

Haarlem